

ת"פ 3671/01/15 - מדינת ישראל נגד ליאור פטורי

בית משפט השלום בחיפה

05 אפריל 2016

ת"פ 3671-01-15 מדינת ישראל נ' פטורי

מת 3685-01-15

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
ליאור פטורי
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה: מתמחה מר דביר דהרן

ב"כ הנאשם: עו"ד יוני דדון

הנאשם: בעצמו

גזר דין

כתב אישום ורקע:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של תקיפת קטין - עבירה לפי סעיף 368ב (ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); תקיפת סתם (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין; איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, ביום 27.12.14, נערך משחק כדורגל, בין קבוצת מכבי חיפה, לבין קבוצת בית"ר ירושלים, באצטדיון סמי עופר בחיפה. בטרם החל המשחק, סמוך לשעה 18:00, הגיעו הנאשם ואחרים ברכבם, אל איזור האצטדיון בחיפה, כדי לצפות במשחק, וחיפשו מקום חנייה. בהיכנסם לקניון חיפה, חצו איזור מגודר, החסום לחניית רכבים, תוך הזזת המחסום שהוצב במקום. באותה עת, חלפו ליד הרכב, א' קטין יליד שנת 2000, נ' קטין יליד 1998 ו-ב', קטין אף הוא (להלן: **המתלוננים**). המתלוננים הינם אוהדי מכבי חיפה, הקטין א', לבש סביב צווארו "חם צוואר" שעליו מוטבע סימן של קבוצת מכבי חיפה. בשלב זה, יצא הנאשם מהרכב, כשהוא אוחז בידו כוס עם משקה אלכוהולי, והחל צועק לעבר א': **"מה אתה עושה פוזות, תוריד את זה, אתם תשתחוו לי"**. הנאשם התקדם לעברו של א', תפס ב"חם הצוואר" שעל צווארו של א', משך בו בחוזקה, והורידו בכוח מצווארו. הקטנים, ב' ו-נ', אשר הבחינו במתרחש, התקרבו אל הנאשם, ו-א' ו-ב', הקטנים, אמרו לנאשם **"עזוב אותם הם ילדים קטנים"**, אולם, הנאשם, בתגובה, התקרב אל נ', ונגח באפו בחוזקה. בשלב זה, ניסו, הקטין ב' וסמנכ"ל האבטחה במקום, להרחיק את הנאשם מנ', והנאשם בתגובה, סטר לקטין ב', בפניו. בשלב זה, ראה הנאשם שני אוהדים אחרים של קבוצת מכבי חיפה, הוציא מכיס חולצתו, חפץ חד, והחל ללכת לכיוונם, בעודו צועק לעברם **"אני אדקור אתכם"**, כל זאת בכוונה להפחידם

עמוד 1

ולהקניטם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם לקטין נ' שבר באפו, הוא נזקק לטיפול רפואי, במסגרתו בוצע תיקון השבר באף.

תסקיר שירות המבחן:

ביחס לנאשם, הוגשו תסקירים של שירות המבחן, אשר ערך חקירה מקיפה בעניינו.

מהתסקירים עולה, כי מדובר בנאשם בן 31, נשוי ואב ל-3 בנות, בגילאי חצי שנה, עד 4 שנים. הנאשם הינו בן שני במשפחה, המונה זוג הורים גרושים, ו-5 אחים ואחיות. האב עצמאי, האם עקרת בית. המצב המשפחתי המעורער, במשפחת הגרעין, גרם לנאשם למשברים רגשיים, ולפי התסקיר, היה המניע להידרדרות ולהתנהגותו הבעייתית פורצת הגבולות של הנאשם. בין השנים 2004-2009, הסתבך הנאשם בעבירות שונות. בשנת 2004, הופנה הנאשם לשירות המבחן, בהיותו בן 19 וחצי, בגין עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות. באבחון שנערך לו אותה עת, מציין שירות המבחן, כי הוא התרשם שמעורבותו של הנאשם הייתה על רקע מאפייני אישיותו הבעייתיים והאימפולסיביות המאפיינת אותו. יצוין, כי גם באותו עניין, האירועים היו על רקע אהדתו והזדהותו של הנאשם עם קבוצת הכדורגל אותה הוא אוהד. מאוחר יותר, בשנת 2009, הופנה שוב הנאשם לשירות המבחן, בגין עבירות פזיזות ורשלנות, גם אז התרשם שירות המבחן, כי דובר במי שנוטה לטשטש את הגבולות בין מותר לאסור, ומתקשה לבטא את רגשותיו, על רקע זה המליץ שירות המבחן באותה עת, על עונש מציב גבולות בדמות של מאסר בעבודות שירות. הנאשם, שלא רווה נחת מהחלטות בית המשפט, בעניינו, הגיש ערעור. במסגרת זו, הופנה שוב לשירות המבחן, שולב בקבוצה טיפולית, בנושא שליטה בכעסים, עבר תהליך הדרגתי ואיטי של בקרה התנהגותית, והתמודדותו עם התנהגות ראויה במגרש כדורגל. במסגרת תהליך זה, הפגין הנאשם נכונות לעבודה בנוגע לשליטה בדחפיו, ריסון ושליטה עצמית. נוכח המודעות שלכאורה הפגין, לבעייתיות בהתנהגותו, המליץ שירות המבחן, להאריך את צו המבחן שניתן נגדו, בשנה נוספת. כן המליץ על קיצור תקופת הרחקתו ממגרשי כדורגל. ברם, משנדחה ערעורו על ידי בית המשפט, הפסיק הנאשם לתקופה של כחודשיים להשתתף בקבוצה טיפולית, ובמהלך תקופה זו, בהיותו מרצה עונש מאסר בעבודות שירות, ביצע עבירה נוספת של סיוע להצתת רכב של בן מיעוטים.

אשר לעבירה הנוכחית, הנאשם קיבל אחריות מלאה על העבירות אותן ביצע, הביע חרטה מול שירות המבחן, ומסר כי הוא מודע לחומרת מעשיו. הוא טען, בפני שירות המבחן, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, חש, לפי תפיסתו אותה עת, כי הוא חייב לעשות את המעשים שביצע למתלוננים. הוא חווה את המתלונן הקטין, כמי שמאיים עליו, וחשש להיראות מוג לב בפני חבריו, וזאת בשים לב לכך שהוא היה הבוגר מבין חבריו. שירות המבחן התרשם, כי הזדהותו של הנאשם עם קבוצת הכדורגל, הסבה לו תחושת האדרה, טיפחה את הערך העצמי הנמוך שלו בעיניו, וגרמה לו לפעול באופן אלים. לעת הזאת, הנאשם הביע רצון לתפקד באופן נורמטיבי. שירות המבחן עקב ובדק את רצינות הצהרותיו של הנאשם, ובסופה של הערכה מקיפה בעניינו, הגיע למסקנה, כי יש להעדיף אפיק שיקומי על פני אפיק גמולי בענישת הנאשם. לגישת שירות המבחן חל שינוי תודעתי עמוק אצל הנאשם והוא היום 'אדם אחר', בוגר יותר, אחראי יותר, אב למשפחה. מיצוי הדין והטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריא יפגע בו קשות, ולכן יש להסתפק בעונש מאסר בעבודות שירות, לצד צו מבחן לשנה, הרחקה לתקופה משמעותית ממגרשי כדורגל וחייב הנאשם בתשלום פיצויים לנפגע.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם, כראייה לעונש, וכן, הגישה תעודה רפואית, המפרטת את החבלות הממשיות שגרם הנאשם לקטין נ'. כמו כן, הגישה את כתב האישום בת"פ 135/08 בצירוף גזר הדין, תוך שהיא מדגישה, כי ראיות אלה מוגשות על מנת ללמד על התנהלותו האלימה והבעייתית של הנאשם, וכן הגישה, אסופת פסיקה.

מטעם הנאשם, לא הוגשו ראיות לעונש. הסניגור הסתפק בהפניה לפסיקה.

טיעוני ב"כ הצדדים:

באת כח המאשימה המלומדת הדגישה, בטיעוניה בכתב, ובטיעוניה בעל פה, את חומרת מעשיו של הנאשם. לגישה, מדובר בסדרת אירועים חמורה ביותר, המשקפת התנהלות אלימה, בוטה, קשה, עת הנאשם גרם חבלות של ממש, לאחד הקטינים, והתנהל בצורה אלימה ומאיימת. התנהלות זו, הינה המשך ישיר, להתנהלותו האלימה והאגרסיבית של הנאשם. בהקשר זה, הפנתה המאשימה, לעברו הפלילי של הנאשם, ולאירועים קודמים. בשים לב לנסיבותיו החמורות של האירוע, עברו הפלילי של הנאשם, תוצאת מעשיו באירוע הנוכחי, סבורה המאשימה, כי על בית המשפט לקבוע מתחם עונש שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל (יצוין, למען הסדר הטוב, כי בטיעון בכתב נטען למתחם שנע בין 18 ל-30 חודשי מאסר, אך לכשהופנתה התובעת המלומדת על ידי בית המשפט, לסתירה זו, הבהירה את עמדת המאשימה ותיקנה את טעות הקולמוס שבטיעוניה בכתב).

מאידך, הסניגור המלומד, לא כפר בחומרת האירוע בנסיבותיו, אך הבהיר, כי מדובר באירוע נחלת העבר. הסניגור אחז בעמדת שירות המבחן, והדגיש כי לעת הזאת חל שינוי תפיסתי עמוק אצל הנאשם. הוא נישא, הקים בית ומשפחה, והתייחסותו לחיים השתנתה מן הקצה אל הקצה. מעשיו בעת האירוע, היו לא ראויים, אך הם אינם משקפים את מי שניצב כאן בפני בית המשפט. לדבריו, הנאשם הבין והפנים את חומרת מעשיו, ומצר עליהם. הוא נכון לפצות את המתלונן, לפגוש בו, במסגרת שירות המבחן, להתנצל בפניו, ולהביע חרטה כנה ואמיתית בפניו על מעשיו. עוד נטען, כי גם עברו הפלילי המכביד של הנאשם, משקף התנהלות פורצת גבולות לאור גילו הצעיר, היגררותו אחר חבריו והיותו חסר רסן אותה עת, ואין היא משקפת את התנהלותו ותפיסתו כיום. הטלת עונש מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, עלולה לדרדר את הנאשם אל פי פחת. לגישת הסניגור, מתחם העונש ההולם, בנסיבות אלה, אמור להיות בין מאסר של 4 חודשים ועד לשנה, כאשר על בית המשפט לקבוע, לכל היותר תקופת מאסר שניתן לרצותה בעבודות שירות.

הכרעה עונשית:

מאז תיקון מס' 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם, בין חומרת מעשה העבירה, על פי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש, המוטל על הנאשם (סעיף 40ב לחוק העונשין). על פי עיקרון מנחה זה, לשם קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, על בית המשפט להתחשב, בערך חברתי

שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג לחוק העונשין). משנקבע מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, גם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה; ואולם, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, לקולא - מטעמים של שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין); ולחומרא - מטעמים של הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין).

הערך החברתי המוגן:

טיפול הספורט בישראל הוא חלק מהווי החיים התרבותי-בידורי במדינה והינו ערך חברתי תרבותי מוגן. משאבים עצומים מושקעים בספורט בישראל ובמתקניו לרבות בהקמת אצטדיונים מרהיבים, לרווחתם של קהל אוהדי הספורט, והכל מתוך מטרה שקהל זה יגיע לאירועי הספורט, על מנת לעודד ולתמוך מוראלית בקבוצות איתם הוא מזדהה, ובעיקר להנות מהספורט. על רקע זה, אלימות המופגנת בתוככי אצטדיוני ספורט על רקע איבה בין אוהדי הקבוצה האחת, לאוהדי יריבתה, היא תופעה פסולה, שיש לשרשה, בהיותה פוגעת בערך תרבותי-בידורי מוגן חשוב זה.

באופן קונקרטי יותר, מעשיו של הנאשם פגעו בשלומם של הקטינים, בבטחונם ובכבודם, שכל חטאם היה בכך שהם נשאו סממני לבוש של הקבוצה היריבה. נקבע לא אחת, כי שימוש בכוח האגרופ, הינו אם כל חטאת ורעה חולה, שיש לבערה מן היסוד, באמצעות ענישה הולמת. הנאשם הפגין אלימות חסרת רסן, שעה שהתנפל ופגע באופן אלים, באחד הקטינים, תוך שהוא נוגח באפו, וגורם לו לחבלה של ממש. התנהגות זו הינה התנהגות בריונית ואלימה. בית המשפט העליון קבע לא אחת, כי נוכח הערכים המוגנים בעבירות אלימות, והאלימות הגואה במקומותינו, יש צורך להחמיר בענישה, בעבירות אלימות, באופן כללי, כך שהענישה תכלול רכיב של מאסר בפועל ממש (ראו: ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2014); ע"פ 6971/13 עמרן נ' מדינת ישראל (2014)).

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - סעיף 40ט לחוק העונשין:

בקביעת מתחם העונש ההולם, למעשה העבירה שביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במידה שבה הן התקיימו, ככל שהוא סבור שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

לפי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, הנאשם יצא מרכבו, כשהוא אוחז בידו כוס עם משקה אלכוהולי, החל צועק לעבר אחד הקטינים, ניסה להשפיל אותם כשאמר להם **"אתם תשתחוו לי"**, ניגש לקטין אחר, תפס אותו, ב"חם צוואר" שהיה על צווארו, משך ב"חם צוואר" בחוזקה והורידו בכוח, וכאשר התבקש על ידי קטינים אחרים, להניח לקטינים הללו, ואלה ביקשו ממנו **"עזוב אותם הם ילדים קטנים"**, הוא התקרב אל אחד הקטינים, ונגח באפו בחוזקה. בשלב זה, גם כאשר התערב מבוגר שהינו סמנכ"ל האבטחה במקום, וניסה להרחיק את הנאשם מהקטין בו נגח הנאשם, סטר הנאשם לקטין אחר בפניו, וכאשר ראה שני אוהדים אחרים של קבוצת מכבי, הוציא מכיס חולצתו, חפץ חד, ואף החל ללכת לכיוונם כשהוא צועק לעברם **"אני אדקור אתכם"**.

הנה כי כן, מדובר בנאשם, אשר פעל באופן מודע, מתוכנן, תוך שהוא יוזם את הפנייה אל עבר הקטינים, מסלים את העימות, כאשר הוא מנסה להשפילם, ולמרות שאחרים מנסים "להוריד את הלהבות" ולמנוע הסלמה, הנאשם לא שווה להפצרותיהם, והוא מסלים את האירוע, מממש את איומיו, ופוגע באחרים, ואם לא די בהתפרצות האלימה שהפגין כלפי הקטינים, המשיך ופנה לעבר שני אוהדי מכבי אחרים עם כלי חד שהוציא מחולצתו.

כפי שעולה מהנסיבות, הנאשם ניצל את הפרשי הכוח והגודל בינו לבין הקטינים שגילאיהם היה בין 14 ל-16; וגם כאשר קראו לעברו "**עזוב אותם הם ילדים**", לא חמל עליהם, לא נרתע, אלא המשיך במתקפתו האלימה חסרת הרסן.

הנזק שנגרם כתוצאה מהנגיחה שנגח הנאשם באפו של אחד הקטינים הוא חבלה קשה בפניו של הקטין, שלוו בכאבים עזים שבועדי חווה. הקטין נאלץ לעבור ניתוח להחזרת השבר בעצמות האף עם קיבוע, והיה בשבוע מחלה (ראו תעודה רפואית - ת/2).

בנסיבות הללו, נוכח גילו המתקדם של הנאשם, הוא הבין היטב את הפסול שבמעשיו ואת משמעותם. יצוין, כי מהתסקיר עולה, כי הוא עשה זאת, כדי להעצים את הדימוי העצמי שלו בעיני חבריו. לשיטתו, הוא לא יכל היה לעבור על הדברים בשתיקה, וחווה את הקטין, כמי שאיים עליו. ברם, מעבר לעובדה, כי תחושה סובייקטיבית זו אין לה כל אחיזה בעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, העובדות, בהן הודה, "מספרות" סיפור אחר לגמרי. לפי העובדות, הנאשם הוא זה שיזם את ההתגרות והמגע עם הקטינים, והוביל לאירוע אלים, ללא כל פרובוקציה מצד הקטינים.

זאת ועוד, הנאשם יכל היה להימנע, ממעשה העבירה. כפי שצוין, הנאשם הוא זה שפנה אל הקטינים, וניסה להשפיל אותם, הוא זה שהתקדם לעברו של קטין אחר ותפס אותו ב"חם הצוואר", ולכן, הוא היוזם ומחולל האירוע. למרות שהאחרים ניסו כאמור להפציר בו, שיחדל, ויניח לקטינים, הוא העצים את האירוע, ולא הסתפק אך ורק בהשמעת מילים, אלא עבר לשימוש באלימות של ממש. כאשר "סיים" עם הקטינים, פנה לאוהדים אחרים של מכבי שעברו במקום כשמכשיר חד ברשותו.

ניכרת מהנסיבות מידת שליטתו של הנאשם על תכני האירוע, לרבות ההתגרות המתוכננת שלו בקטינים, ובעיקר היותו אדם בוגר המיושב בדעתו.

מתחם העונש ההולם:

עיון בפסיקה מלמד כי רמת הענישה הנהוגה בעבירות אלימות, הינה במנעד רחב, שנעה בין הקצה העליון ובו עונש מאסר בפועל ממושך של מס' שנים, ועד לרף התחתון ובו עבודות של"צ. כך לדוגמה, בע"פ 899/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** הוטלו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, בגין הכאת המתלונן, באמצעות קסדת אופנוע. בע"פ 4061/12 **בדרנה נ' מדינת ישראל** (2012) הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל; בת"פ מחוזי חיפה 14877-02-12 **מדינת ישראל נ' חמד** (2012), ת"פ מחוזי חיפה 18351-03-11 **מדינת ישראל נ' אבו סלאח** (2012), ת"פ מחוזי חיפה 3242-07-11 **מדינת ישראל נ' חן** (2012), ת"פ מחוזי חיפה 28049-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2014),

ת"פ מחוזי חיפה 44989-04-14 **מדינת ישראל נ' סנעאללה** (2015), ת"פ 61008-12-13 **מדינת ישראל נ' כהן ואחרים** (2015) - בכל הפסיקות הללו הוטלו עונשים של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בשים לב למעשיו של הנאשם, העובדה כי המדובר בנאשם שהוא בגיר, אשר תקף קטינים, האיום, טיבו ותוכנו, והעובדה כי הנאשם מימש את התנהלותו האלימה, ונגח באפו של קטין אחר, וגרם לו לנזקים, יש לקבוע כי הנאשם הפגין מידה גבוהה של אשם, ופגע בערך המוגן באופן משמעותי, במדרג שהינו בינוני עד גבוה.

לאור הערך החברתי המוגן שנפגע על ידי מעשיו של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירות, דרגת האשם שהפגין הנאשם, תוצאות מעשיו ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות חמורות יותר, אשר לא כללו שימוש בנשק קר בעת התקיפה, אני קובע את מתחם הענישה במנעד שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - לפי סעיף 40יא לחוק העונשין:

בגזירת העונש המתאים לנאשם רשאי ביהמ"ש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה, במידה שבה הן התקיימו, וזאת ככל שביהמ"ש מוצא לנכון ליתן להן משקל בנסיבות המקרה ובלבד שהעונש שייגזר בסופו של יום על הנאשם לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

הנאשם בן 31, נשוי ואב ל- 3 בנות רכות בשנים. לחובתו שלוש הרשעות קודמות, האחרונה שבהן עבירה של סיוע להצתה מדצמבר 2010, בגינה הוטל עליו מאסר של שישה חודשים אותם ריצה בעבודות שירות. הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב והתנהגות פרועה במקום ציבורי. וכן, הרשעה משנת 2004, בעבירה של החזקת סכין.

עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד, כי הנאשם נרתם להליך טיפולי, התמיד בו, הפנים את חומרת מעשיו, הביע נכונות לשנות את תפיסותיו. כאמור, הנאשם הוא המפרנס היחיד. הטלת עונש מאסר בפועל תפגע, ללא ספק, בנאשם שזו לו הפעם הראשונה בה ירצה מאסר בפועל, אם יוטל עליו עונש כזה.

בנוסף, יש ליתן משקל לעובדה כי הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע, ללא כל צל של ספק, בבנותיו של הנאשם. מדובר בילדות רכות בשנים, בין הגילאים חצי שנה ועד ארבע שנים, אשר דמות האב חשובה להן לצורך התפתחות התקינה. הנאשם הביע רצון, לתפקד באופן נורמטיבי, תוך שהוא מדגיש את התא המשפחתי שהקים, ומבקש ליתן לבנותיו חוויה מתקנת, של ילדות שונה, טובה יותר מזו שהוא עצמו חווה.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, והביע חרטה. נראה כי דבריו לא היו מן השפה אל החוץ אלא הם מגובים בחוו"ד של שירות המבחן (ראו בהמשך).

נסיבות נוספות שאינן קשורות לביצוע העבירה שביהמ"ש רשאי לשקול לצורך גזירת העונש לפי סעיף 40א
לחוק העונשין:

שירות המבחן, אשר עוקב אחרי הנאשם פרק זמן ניכר, והגיש בעניינו שני תסקירים מקיפים, מציין, כי אכן, לא מדובר באותו נאשם שהיה ערב ביצוע העבירות, ואף לא באותו הנאשם המוכר להם מעבירות קודמות. ההתרשמות היא שחל מפנה משמעותי אצל הנאשם. הוא הבין את התנהגותו הבעייתית, האלימה. נראה, כי מרחק הזמן בין האירוע להיום, ובעיקר נישואיו של הנאשם והקמת התא המשפחתי, היותו אב לבנות, התלויות בו לפרנסתן, כל אלה נתנו את אותותיהם על הנאשם. הוא בגר, חל אצלו מהפך תודעתי והפנמה ניכרת להשלכות האפשריות החריפות שיכולות להיות למעשיו. תימוכין לדברים אלה אני מוצא בתסקירי המקיפים של שירות המבחן, אשר בדק ומצא, כי כיום, ברורים יותר לנאשם, גבולות המותר והאסור, וההסתבכות נשוא תיק זה, שיקפה את קשייו הרגשיים והתנהגותו האימפולסיבית של הנאשם, בשל בטחונו העצמי הירוד, באותה עת. כיום הוא אב למשפחה, עובד ומפרנס, ובעל יכולות גדולות יותר מבעבר, לשנות את דרכיו. להערכת שירות המבחן, ענישה של מאסר בפועל, עלולה להביא את הנאשם להידרדרות משמעותית, ולחשיפה לעבריינות, לכן, ממליץ שירות המבחן, ליתן דגש על כיוון שיקומי ביחס לנאשם. ההיבט השיקומי נבחן ע"י שירות המבחן, ובתסקיר המשלים שהוגש, מציין שירות המבחן, כי הנאשם, שיתף פעולה, הגיע לפגישות פרטניות, והתחדדה התרשמותו של שירות המבחן, כי הנאשם אכן ביצע שינוי תפיסתי, במובן הפנמת בעייתיות התנהגותו. לכן, ממליץ השירות, כהמלצה מסכמת, להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, להורות על הרחקה לתקופה משמעותית ממגרשי כדורגל, ולחייבו בפיצויים למתלונן שנפגע. כמו כן, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה וחצי, במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית, ותיבחן התאמתו של הנאשם, לתכנית גישור, "פוגע נפגע" המתקיימת בשירות המבחן.

בנוסף, האירוע האלים התרחש באזור אצטדיון מגרשי הכדורגל כאשר הנאשם שותה משקה אלכוהולי, מלווה בחבריו, כולם אוהדי הקבוצה היריבה. האווירה שנוצרה במקום, כולל היותו של הנאשם יחד עם חברים נוספים וההשפעה החברתית, בצירוף מבנה אישיותו של הנאשם (ראה תסקירי שירות המבחן וסעיף 40ט (2) סיפא לחוק העונשין), השפעת המשקה האלכוהולי ששתה על הנאשם, הגם שלא מקים לו פטור מאחריות, אך השפיע על הלך רוחו ושיחרר את עכבותיו (ראו סעיף 34ט וסעיף 40ט (א) (9) לחוק העונשין), כל אלה יחד, גרמו לליבוי יצריו של הנאשם, הובילו ותרמו לפרוץ האירוע האלים.

בהמשך לאמור, בגזר הדין מתכוון ביהמ"ש להורות על הרחקה לתקופה משמעותית ביותר של הנאשם ממגרשי כדורגל, אשר היוו כר להתפרצות אלימה מצידו. אמנם, מדובר במרכיב עונשי נוסף, שיש ליתן על הנאשם שלכאורה אין לו קשר למרכיב העונש העיקרי. אולם, נוכח התרחשותו של האירוע בתוככי האצטדיון, לקראת משחק כדורגל, והתרומה שהיתה לזירה עצמה והאווירה, בהיבט הנפשי פסיכולוגי על הנאשם, סבור ביהמ"ש, כי יש בהרחקת הנאשם לתקופה ניכרת ממגרשי כדורגל כדי להשפיע על ההלימה העונשית הראויה בעניינו, וביתר מיקוד, על יתר מרכיבי הענישה (ראו סעיף 40א לחוק העונשין).

גזירת העונש המתאים לנאשם - סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין:

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הצריכים לענין, וקבעתי את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ולאחר שנתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה וכן לנסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירות, סבורני כי על העונש בעניינו של הנאשם לעמוד בתחתית מתחם העונש ההולם, דהיינו תקרת עונש המאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ממושך והולם, צו מבחן ופיצוי לנפגע.

אציין, כי לאור תיקון מס' 113 לחוק העונשין, הטלת העונש איננה נגזרת מחומרת העבירה בלבד, אלא ובעיקר, בהתחשב בנסיבותיה ובמידת האשם שהפגין הנאשם בביצועה ומתחם העונש נקבע תוך התחשבות במרכיבים אלו, לצד מדיניות הענישה הנוהגת והוא פרי שיקול של מכלול זה (רע"פ 4088/13 **אחמד הדרי נ' מדינת ישראל** (2013); ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (2013)).

מסקירת הפסיקה עולה כי עונשי מאסר בפועל ממושכים כדרישת המאשימה, הוטלו במקרים של שימוש באלימות קשה, ובעיקר תוך שימוש בנשק קר, והסבת נזק רב לקורבן העבירה או בנאשם המחזיק עבר פלילי מכביד ואליים אשר דרגת הסיכון לאלימות והישנות העבירה, גבוהה.

בת"פ 39109-07-10 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' שנקור**, עליו מסתמכת המאשימה בטיעוניה, מדובר היה אמנם בתקיפה הדומה לעניינו, שם הנאשם תקף את המתלונן בשתי מכות אגרוף בפניו ובראשו, אשר כתוצאה מהתקיפה נשבר אפו של המתלונן, נגרמו לו המוטומות ואולם, לאותו נאשם היו 6 הרשעות קודמות בעשרות עבירות רכוש ואלימות חמורות כולל תקיפות מסוגים שונים מעשי שוד וסחיטה באיומים. כמו כן, מדובר היה בנאשם שריצה תקופות מאסר ממושכות ולחובתו היה מאסר מותנה של שנה.

בע"פ 6026/06 **מדינת ישראל נ' כהן**, עליו מסתמכת המאשימה בטיעוניה, מדובר היה בנאשם אשר הכה באגרופים בפניו של המתלונן וכתוצאה מכך נפלו מפיו שיניו התותבות. בהמשך החל בנסיעה ודרס את המתלונן אשר ישב בכסא וביקש למנוע ממנו לעזוב את הזירה עד לבוא המשטרה, וגרם לו לחבלות ברגליו. לחובת הנאשם היה תלוי ועומד מאסר מותנה של 8 חודשים.

בת"פ 7095-08 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' פלוני וכנעאן**, עליו מסתמכת המאשימה בטיעוניה, מדובר היה בחבירה של שני נאשמים, אשר תקפו בצוותא חדא, קבוצה של קטינים, באלות, תוך שגרמו להם לפציעות קשות ביותר. לאח מהקטינים נגרמו חבלות בראש שגרמו לו לפרוכוסים, דימום במוח; ולאחרים פציעות קלות יותר.

מנגד, קיימת שורה ארוכה של פסיקה בבית המשפט המחוזי דכאן, במסגרתה הטיל בית המשפט עונשי מאסר בעבודות שירות. לאחרונה, בת"פ (מחוזי חיפה) 17234-08-14 **מדינת ישראל נ' אריק לזרב ואחרים** (2015), שנסב אף הוא על תקיפת קטינים, אם כי תוך שימוש בכלי נשק קר, נגזרו עונשים שנעו בין 10 חודשי מאסר בפועל, לנאשמת 4 שהיתה הדומיננטית באירוע (פיסקה 22 לגזה"ד), 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לשלושת הנאשמים האחרים בפרשה. יצוין, כי מדובר היה בארבעה נאשמים שחברו יחד והכו את המתלונן בצוותא חדא. הנאשמת 4 'הובילה' את האירוע והלהיטה

את הרוחות, הארבעה הקיפו את המתלונן מכל עבר, הנאשמת 4 הכתה בו פעמיים בראשו באמצעות מקל, ואילו הנאשמים 1-3 בעטו בו וחבטו בו באגרופיהם. כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו למתלונן שני שברים ברגלו וכן חבלות נוספות והוא שהה חודשיים בבית החולים וחודשיים נוספים בשיקום.

הנה כי כן, לא ניתן לגזור גזירה שווה מהפסיקה אליה מפנה המאשימה, מה גם, כפי שהוטעם, קיימת פסיקה עדכנית התומכת במסקנתי לפיה במקרה דנן העונש הראוי הוא מאסר בעבודות שירות.

זאת ועוד, הטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם בנסיבות הענין, תגרום לו לנזק בלתי הפיך, בלתי מידתי. כאמור, מדובר באב צעיר לשלוש בנות קטנות רכות בשנים. הטלת עונשי מאסר ארוכים תפגע בו ובבנותיו הקטינות באופן קשה.

הנאשם עבר מהפך תפיסתי תודעתי אשר קיבל גיבוי ואישור בחוות דעת מפורטות שהגיש שירות המבחן ואחזור ואפנה לדברים שפורטו בהרחבה לעיל. הנני ער למעורבותו של הנאשם בעבירות מאז גיל 19 ואורח החיים אותו ניהל, כאשר הוא מסתבך בשנים האחרונות בעבירות פליליות בתדירות של 5 שנים, אולם, נראה כי השפעת ההליך הנוכחי, בצירוף העובדה שלעת האחרונה נולדה לנאשם ילדה נוספת, השפיעה על הנאשם, ביגרה אותו, נתנה לו להבין כי עלולות להיות השלכות חריפות למעשיו. היינו, באם ימשיך ויעבור עבירות הוא עלול להכלא מאחרי סורג ובריאח ולהיות מורחק ממשפחתו ובנותיו. הפנמה זו הובילה את הנאשם לעשות "חשבון נפש", לשתף פעולה עם שירות המבחן, להכיר בדפוסי התנהגותו הבעייתיים ולחתור לשינוי התנהגותי.

במסגרת גזר הדין, לצד עונש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות יוטל על הנאשם צו מבחן, לאמור, הנאשם יהיה תחת עינו הפקוחה של בית המשפט באמצעות שירות המבחן. ידע הנאשם כי באם ימעל באמון בית המשפט וימעד שוב, צו יופקע ויוטלו עליו עונשים כחוק.

הנזק החבלתי שנגרם לקטין הוא במדרג הבינוני נמוך לאור הממצאים הרפואיים הכתובים בתעודה הרפואית ת/1 ממנה עולה כי "**השבר הוחזר למקום, אף מרכזי וישר, מחיצה תקינה**". עם זאת, הנאשם יחויב בפיצוי כספי הולם לקטין, על מנת לשקף לנאשם את חובתו לשאת במחיר, תרתי משמע, של התנהגותו האלימה.

על כן, לאור מכלול הנימוקים לעיל, ניתן להסתפק בעונש שהוא בתוך המתחם, אך משקף התחשבות במכלול השיקולים העונשיים הצריכים לענין, עד כדי קביעת העונש המתאים במדרג הנמוך של המתחם, מאחורי סורג ובריאח.

לצד דברים אלה, ועל מנת לשמור על יחס הולם בין מרכיבי הענישה, וליצור הלימה ראויה בין מעשיו של הנאשם, נסיבות העבירה, מידת האשם שהפגין לבין העונש שיוטל עליו בסופו של יום, ראוי לתת על הנאשם עונש מאסר מותנה ארוך ומשמעותי אשר יבהיר לו חד וחלק, כי באם, חלילה, ימעד שוב, הוא צפוי לרצות עונש מאסר ממושך.

לאור החזרתיות על עבירות אלימות במגרשי כדורגל ועל רקע זה, ובהתאם סעיף 19 לחוק הספורט יש להורות על הרחקת הנאשם ממגרשי כדורגל ולתקופה משמעותית, כפי שגם המליץ שירות המבחן, על מנת למנוע כל סיכון אפשרי

להיתכנותו של אירוע אלים בו יהיה הנאשם מעורב (ראו גם: בש"פ 1869/13 **יעקב בן אברהם נ' מדינת ישראל**). יצוין כי הנאשם עצמו הצהיר כי הוא מסכים להרחקה ארוכה, וכלשונו: "**אני לא רוצה אפילו להגיע למגרשי כדורגל יותר**" (עמ' 17 לפרוט' שורה 6).

אני מאמץ את המלצות שירות המבחן וקובע כי במסגרת צו המבחן על שירות המבחן לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית כפי שימצא לנכון.

סוף דבר:

אשר על כן, לאור מכלול השיקולים והטעמים שמניתי לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות באתר "יד לשריון"- לטרון.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 15.5.16 שעה 08:00 לפני הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.

הנאשם מוזהר למלא אחר הוראות המעסיק, והממונה על עבודות השירות.

מובהר לו, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים. ככל שלא ישמע להוראות אלו, יופקע צו עבודות השירות, והוא ירצה את המאסר בכליאה ממשית.

7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור ויורשע בתוך תקופה זו עבירות אלימות מסוג פשע.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור ויורשע בתוך תקופה זו עבירות אלימות מסוג עוון.

צו הרחקה למשך 4 שנים ממגרשי ו/או אצטדיוני כדורגל.

צו מבחן למשך שנה.

שירות המבחן ישלב את הנאשם בהליך טיפולי כמפורט בתסקירו.

הנאשם מוזהר כי באם יפר את צו המבחן ו/או לא ישמע להוראות שירות המבחן יפוקע הצו ובית המשפט יהיה רשאי

לגזור עליו עונש כחוק.

אני מחייב את הנאשם לשלם סך של 7500 ₪ לקטין נ' לידי הוריו באמצעות הפקדת סכום זה בקופת בית המשפט. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

המאשימה תדאג למסירת פרטי חשבון ההורים למזכירות בית המשפט.

העתק מגזר הדין יישלח לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום כ"ו אדר ב' תשע"ו,
05/04/2016 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו, שופט